

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/89/EU

af 23. juli 2014

om rammerne for maritim fysisk planlægning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 100, stk. 2, artikel 192, stk. 1, og artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den intense og stærkt stigende efterspørgsel efter det maritime rum til forskellige formål som f.eks. anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder, efterforskning efter og udnyttelse af olie og gas, søfart, fiskeri, foranstaltninger til bevarelse af økosystemer og biodiversitet, indvinding af råstoffer, turistaktiviteter, akvakultur-anlæg og undervandskulturarv samt presset på kystressourcerne nødvendiggør en integreret planlægnings- og forvaltningsstrategi.
- (2) Der er opstillet en sådan strategi for havforvaltning og maritim forvaltning i Den Europæiske Unions integrerede havpolitik (»IMP«), herunder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽⁴⁾, der udgør dens miljømæssige grundpille. Formålet med IMP er at støtte en bæredygtig udvikling af have og oceaner og at udarbejde en koordineret, sammenhængende og gennemsigtig beslutningsprocedure for de EU-sektorpolitikker, der påvirker have, øer, kystregioner og regioner i den yderste periferi samt maritime sektorer, bl.a. i form af havområdestrategier og makroregionale strategier, og samtidig at opnå en god miljøtilstand som fastlagt i direktiv 2008/56/EF.
- (3) I IMP udpeges maritim fysisk planlægning som et horisontalt politisk værktøj, der sætter de offentlige myndigheder og de berørte parter i stand til at anvende en koordineret, integreret og grænseoverskridende strategi. En økosystembaseret tilgang vil bidrage til at fremme en bæredygtig udvikling og vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene og en bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.7.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (4) Maritim fysisk planlægning støtter og letter gennemførelsen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (»Europa 2020-strategien«), som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i sine konklusioner af 17. juni 2010, og som har til formål at fremme en høj beskæftigelse, produktivitet og social sammenhæng samt en mere konkurrencedygtig, ressourceeffektiv og grøn økonomi. De kystbaserede og maritime sektorer byder på væsentlige muligheder for bæredygtig vækst og spiller en nøglerolle i gennemførelse af Europa 2020-strategien.
- (5) I sin meddelelse med titlen »Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi« har Kommissionen udpeget en række igangværende EU-initiativer, som har til formål at gennemføre Europa 2020-strategien, såvel som en række aktiviteter, som initiativerne om blå vækst kunne sætte fokus på i fremtiden, og som der kunne ydes den fornødne støtte til gennem større tillid og sikkerhed for investorerne ved hjælp af maritim fysisk planlægning.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 ⁽¹⁾ støttede og lettede gennemførelsen af maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning. De europæiske struktur- og investeringsfonde, herunder Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ⁽²⁾, vil give mulighed for at støtte gennemførelsen af dette direktiv i perioden 2014-2020.
- (7) I De Forenede Nationers Havretskonvention af 1982 (UNCLOS) anføres det i præamblen, at havområdernes problemer er tæt forbundne og skal betragtes som en helhed. Opstilling af planer for havområder er den logiske følge og strukturering af de forpligtelser og af en udnyttelse af de rettigheder, der indrømmes i henhold til UNCLOS, ligesom det er et praktisk redskab, der kan hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser.
- (8) For at fremme en holdbar sameksistens af anvendelser og, hvor det er relevant, en hensigtsmæssig fordeling af det maritime rum på de relevante anvendelser, bør der opstilles en ramme, der som minimum består i, at medlemsstaterne indfører og gennemfører maritim fysisk planlægning, der udmønter sig i planer.
- (9) Maritim fysisk planlægning vil bidrage til effektiv koordinering af marine aktiviteter og bæredygtig anvendelse af hav- og kystressourcerne gennem oprettelse af en ramme for konsekvent, gennemsigtig, bæredygtig og evidensbaseret beslutningstagning. For at nå disse mål bør der med dette direktiv indføres forpligtelser til at etablere en maritim planlægningsproces, der udmønter sig i én eller flere fysiske planer for det maritime rum; en sådan planlægningsproces bør tage hensyn til samspillet mellem land og hav og fremme samarbejde mellem medlemsstaterne. Med forbehold af eksisterende gældende EU-ret på områderne energi, transport, fiskeri og miljø bør dette direktiv ikke pålægge flere nye forpligtelser, navnlig i forhold til medlemsstaternes konkrete valg af, hvorledes sektorpolitikkerne på disse områder forfølges, men bør i stedet have til formål at bidrage til disse politikker gennem planlægningsprocessen.
- (10) For at sikre konsekvens og juridisk klarhed bør det geografiske anvendelsesområde for den maritime fysiske planlægning defineres i overensstemmelse med Unionens gældende retsinstrumenter og den internationale søret, navnlig UNCLOS. Medlemsstaternes kompetencer vedrørende søgrænser og maritim jurisdiktion berøres ikke af dette direktiv.
- (11) Selv om det er hensigtsmæssigt, at det er Unionen, der fastsætter rammen for den maritime fysiske planlægning, er det medlemsstaterne, der inden for deres havområder har ansvaret for og er kompetente til at udarbejde og fastlægge formatet og indholdet af sådanne planer, herunder interinstitutionelle ordninger og i relevant omfang en eventuel fordeling af det maritime rum på henholdsvis forskellige aktiviteter og forskellige anvendelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 af 30. november 2011 om et program for støtte til videreudvikling af en integreret havpolitik (EUT L 321 af 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- (12) For at efterleve proportionalitets- og nærhedsprincippet og holde yderligere administrationsbyrder på et minimum bør gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv i videst muligt omfang bygge på eksisterende nationale, regionale og lokale regler og mekanismer, herunder dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2002/413/EF ⁽¹⁾ eller i Rådets afgørelse 2010/631/EU ⁽²⁾.
- (13) Økosystemerne og havressourcerne er under stærkt pres i havområderne. Ikke kun menneskelige aktiviteter, men også virkningerne af klimaændringerne, naturkatastrofer og kystens morfodynamik såsom erosion og sedimentomfordeling kan have alvorlige konsekvenser for den økonomiske udvikling og vækst i kystområderne og for økosystemerne i havet, hvilket fører til en forringelse af miljøtilstanden, tab af biodiversitet og en forringelse af økosystemtjenesterne. Der bør tages behørigt hensyn til presset fra disse forskellige elementer, når der udarbejdes fysiske planer for det maritime rum. Sunde økosystemer i havet og de mange ydelser, der er forbundet hermed, kan desuden, hvis de integreres i planlægningsbeslutningerne, give væsentlige fordele for så vidt angår fødevarerproduktion, rekreation og turisme, modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne, kystsikring og katastrofe-forebyggelse.
- (14) For at fremme en bæredygtig vækst af de maritime økonomier, en bæredygtig udvikling af havarealerne og bæredygtig udnyttelse af havressourcerne bør der i forbindelse med den maritime fysiske planlægning anvendes en økosystembaseret tilgang som omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2008/56/EF med henblik på at sikre, at det samlede pres fra alle aktiviteter holdes inden for niveauer, der er forenelige med opnåelsen af en god miljøtilstand, og at de marine økosystemers evne til at håndtere menneskeskabte forandringer ikke bringes i fare, samtidig med at der bidrages til en bæredygtig anvendelse af havets goder og ydelser af nuværende og kommende generationer. Endvidere bør der anvendes en økosystembaseret tilgang på en måde, som er tilpasset det specifikke økosystem og andre særlige kendetegn ved de forskellige havregioner, og som tager hensyn til det igangværende arbejde vedrørende de regionale havkonventioner, idet den bygger på eksisterende viden og erfaring. Denne tilgang vil også give mulighed for en forvaltning, der er let at tilpasse, og sikrer en forædling og videreudvikling i takt med, at mængden af erfaring og viden vokser, idet der ved gennemførelsen af denne tilgang tages hensyn til tilgængeligheden af data og oplysninger på havområdeniveau. Medlemsstaterne bør tage hensyn til forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, jf. artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (15) Maritim fysisk planlægning vil bl.a. bidrage til at realisere målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁸⁾, direktiv 2008/56/EF, under henvisning til Kommissionens meddelelse af 3. maj 2011 med titlen »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«, Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen »Køreplanen til et ressourceeffektivt Europa«, Kommissionens meddelelse af 16. april 2013 med titlen »En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer«, og Kommissionens meddelelse af 21. januar 2009 med titlen »EU's søtransportpolitik frem til 2018 — strategiske mål og anbefalinger« såvel som de mål, der er fastsat inden for rammerne af Unionens regionalpolitik, herunder havområdestrategierne og de makroregionale strategier, hvor dette er relevant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2002/413/EF af 30. maj 2002 om gennemførelse af integreret kystzoneforvaltning i Europa (EFT L 148 af 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/631/EU af 13. september 2010 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (EUT L 279 af 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af beslutning nr. 1692/96/EF om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

- (16) Hav- og kystbaserede aktiviteter er ofte indbyrdes tæt forbundne. Med henblik på at fremme en bæredygtig anvendelse af det maritime rum bør den maritime fysiske planlægning tage hensyn til samspillet mellem land og hav. Af denne grund kan maritim fysisk planlægning spille en meget nyttig rolle ved at fastlægge retningslinjerne for en bæredygtig og integreret forvaltning af menneskelige aktiviteter til søs, bevarelse af den organiske del af miljøet, de kystnære økosystemers sårbarhed, erosion og sociale og økonomiske faktorer. Maritim fysisk planlægning bør have til formål at integrere den maritime dimension af visse anvendelser af eller aktiviteter i kystområderne og disses virkninger og i sidste ende give mulighed for en integreret og strategisk vision.
- (17) Dette direktiv griber ikke ind i medlemsstaternes kompetence for så vidt angår fysisk planlægning, herunder eventuelle landbaserede fysiske planlægningssystemer, der bruges til at planlægge, hvordan land- og kystzoner bør anvendes. Hvis medlemsstaterne anvender landbaseret fysisk planlægning på kystfarvande eller dele heraf, finder dette direktiv ikke anvendelse på disse farvande.
- (18) Maritim fysisk planlægning bør omfatte hele cyklussen lige fra problem- og mulighedsformulering, indsamling af oplysninger, planlægning og beslutningstagning til gennemførelse, revision eller ajourføring og overvågning af gennemførelsen og bør tage behørigt hensyn til samspillet mellem land og hav og bedste tilgængelige viden. Der bør i videst muligt omfang gøres brug af de mekanismer, der er eller bliver indført ved gældende eller kommende lovgivning, bl.a. Kommissionens afgørelse 2010/477/EU ⁽¹⁾ og Kommissionens initiativ »Viden om havene 2020«.
- (19) Det vigtigste formål med maritim fysisk planlægning er at fremme en bæredygtig udvikling og kortlægge udnyttelsen af det maritime rum til forskellige former for anvendelse af havene samt forvalte anvendelsen af havarealet og identificere konflikter på havarealer. Maritim fysisk planlægning har også til formål at kortlægge og fremme udnyttelsen af havarealet til forskellige formål i overensstemmelse med de relevante nationale politikker og den relevante nationale lovgivning. For at nå dette mål skal medlemsstaterne som minimum sikre, at planlægningsprocessen resulterer i en detaljeret planlægning, som kortlægger de forskellige former for anvendelse af det maritime rum, og som tager højde for langsigtede ændringer som følge af klimaændringerne.
- (20) Medlemsstaterne bør høre og koordinere deres planer med de relevante medlemsstater og bør samarbejde med tredjelande i den pågældende havregion i overensstemmelse med disse medlemsstaters samt pågældende tredjelandes rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten og international ret. Et effektivt samarbejde på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne imellem og med tilstødende tredjelande kræver, at der udpeges ansvarlige myndigheder i hver medlemsstat. Medlemsstaterne skal derfor udpege en eller flere myndigheder, der skal være ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv. Eftersom der er stor forskel på de forskellige havregioner, subregioner og kystzoner, er det ikke hensigtsmæssigt i dette direktiv at fastsætte detaljerede bestemmelser for, hvilken form disse samarbejdsmechanismer bør tage.
- (21) Forvaltningen af havarealer er en kompleks opgave, som involverer myndigheder, erhvervsdrivende og andre interessenter på forskellige niveauer. For at fremme en bæredygtig udvikling på en effektiv måde, er det vigtigt, at interessenterne, myndighederne og offentligheden høres i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning på et hensigtsmæssigt stadium i forberedelsen af de fysiske planer for det maritime rum, der skal udarbejdes i henhold til dette direktiv. Artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF ⁽²⁾ er et godt eksempel på bestemmelser om offentlige høringer.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2010/477/EU af 1. september 2010 om kriterier og metodiske standarder for god miljøtilstand i havområder (EUT L 232 af 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

- (22) Med fysiske planer for det maritime rum har medlemsstaterne mulighed for at reducere den administrative byrde og de omkostninger, der er forbundet med tiltag til gennemførelsen af anden relevant EU-lovgivning. Fristerne vedrørende fysiske planer for det maritime rum bør derfor, hvor dette er muligt, være i overensstemmelse med de tidsplaner, der er fastsat i den øvrige relevante lovgivning, særlig: direktiv 2009/28/EF, hvori det kræves, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i 2020 udgør mindst 20 % af det udvidede endelige energiforbrug, og hvori koordinering af godkendelses-, certificerings- og planlægningsprocedurer, også i forbindelse med fysisk planlægning, fremhæves som et vigtigt bidrag til at nå Unionens mål for energi fra vedvarende energikilder; direktiv 2008/56/EF og del A, punkt 6, i bilaget til afgørelse 2010/477/EU, hvori medlemsstaterne forpligtes til at træffe de fornødne foranstaltninger til at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havet senest i 2020, og hvori maritim fysisk planlægning udpeges som et værktøj, der kan støtte den økosystembaserede tilgang til forvaltningen af de menneskelige aktiviteter med henblik på at opnå en god miljøtilstand; beslutning nr. 884/2004/EF, hvori det kræves, at de transeuropæiske net skal være etableret senest i 2020 ved integrering af Unionens forskellige infrastrukturnet for land-, sø- og lufttransport.
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾ fastslår, at miljøvurdering er et vigtigt værktøj til at integrere miljøovervejelser i forberedelsen og vedtagelsen af planer og programmer. Hvis fysiske planer for det maritime rum forventes af have betydelig indvirkning på miljøet, er de underlagt direktiv 2001/42/EF. Når fysiske planer for det maritime rum omfatter Natura 2000-lokaliteter, kan miljøvurderingen kombineres med kravene i artikel 6 i direktiv 92/43/EØF for at undgå dobbeltarbejde.
- (24) Med henblik på at sikre, at de fysiske planer for det maritime rum udarbejdes på grundlag af pålidelige oplysninger, og at undgå yderligere administrative byrder er det meget vigtigt, at medlemsstaterne anvender de bedste tilgængelige oplysninger ved at tilskynde de relevante aktører til at dele deres oplysninger og gøre brug af eksisterende instrumenter og værktøjer til dataindsamling, såsom dem, der er udviklet som led i initiativet »Viden om havene 2020« og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽²⁾.
- (25) Medlemsstaterne bør fremsende kopier af deres fysiske planer for det maritime rum og eventuelle ajourføringer til Kommissionen for at sætte denne i stand til at overvåge dette direktivs gennemførelse. Kommissionen vil gøre brug af de oplysninger, der er fremsendt af medlemsstaterne, og eksisterende oplysninger, der er tilgængelige i medfør af EU-lovgivningen, med henblik på at holde Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af dette direktiv.
- (26) Det er afgørende, at dette direktiv gennemføres rettidigt, eftersom Unionen har vedtaget en række politiske initiativer, der skal gennemføres senest i 2020, og som dette direktiv har til formål at støtte og supplere.
- (27) Det ville indebære en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse for medlemsstater, som ikke har kystzone, hvis disse skulle gennemføre og implementere dette direktiv. Derfor bør sådanne medlemsstater være fritaget for forpligtelsen til at gennemføre og implementere dette direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved dette direktiv fastlægges der en ramme for maritim fysisk planlægning, som har til formål at fremme en bæredygtig økonomisk vækst i de maritime erhverv, en bæredygtig udvikling af havarealerne og en bæredygtig udnyttelse af havressourcerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

2. Inden for rammerne af Unionens integrerede havpolitik forpligtes medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre maritim fysisk planlægning med det formål at bidrage til de mål, der er fastsat i artikel 5, samtidig med at der tages hensyn til samspillet mellem land og hav og et styrket grænseoverskridende samarbejde i overensstemmelse med de relevante UNCLOS-bestemmelser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv anvendes på medlemsstaters havområder, uden at dette berører anden EU-lovgivning. Det finder ikke anvendelse på kystfarvande eller dele heraf, der hører under en medlemsstats fysiske planlægning, forudsat at dette er angivet i dens fysiske planer for det maritime rum.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aktiviteter, der alene tjener forsvarsformål eller den nationale sikkerhed.
3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at udarbejde og fastlægge omfanget og indholdet af deres fysiske planer for det maritime rum inden for deres havområder. Det finder ikke anvendelse på fysisk planlægning.
4. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder, som følger af relevant international ret, navnlig UNCLOS. Anvendelsen af dette direktiv påvirker navnlig ikke medlemsstaternes afmærkning og fastlæggelse af søgrænser i overensstemmelse med UNCLOS' relevante bestemmelser.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås der ved:

- 1) »integreret havpolitik« (IMP): en EU-politik, som har til formål at fremme koordineret og sammenhængende beslutningstagning for at maksimere den bæredygtige udvikling, økonomiske vækst og sociale samhørighed i medlemsstaterne, navnlig Unionens kystområder, øområder og regioner i Unionens yderste periferi, samt maritime sektorer, gennem sammenhængende og koordinerede havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde.
- 2) »maritim fysisk planlægning«: en proces, hvorved de relevante medlemsstaters myndigheder analyserer og organiserer menneskelige aktiviteter på havarealer for at nå økologiske, økonomiske og sociale mål.
- 3) »havregion«: havregion som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2008/56/EF.
- 4) »havområder«: vandområder, havbund og undergrund som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2008/56/EF og kystvande som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2000/60/EF, inklusive havbund og undergrund.

KAPITEL II

MARITIM FYSISK PLANLÆGNING

Artikel 4

Udarbejdelse og gennemførelse af maritim fysisk planlægning

1. Hver medlemsstat udarbejder og gennemfører maritim fysisk planlægning.
2. Medlemsstaten skal i denne forbindelse tage hensyn til samspillet mellem land og hav.

3. Den eller de heraf følgende planer udvikles og udarbejdes på de institutionelle og administrative niveauer, der er fastsat i medlemsstaterne. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at udarbejde og fastlægge omfanget og indholdet af den plan eller disse planer.

4. Den maritime fysiske planlægning skal tage sigte på at bidrage til de mål, der er anført i artikel 5, og opfylde de krav, der er fastsat i artikel 6 og 8.

5. Ved udarbejdelsen af den maritime fysiske planlægning skal medlemsstaterne tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i havregionerne, og til de relevante eksisterende og fremtidige aktiviteter og anvendelser og deres indvirkning på miljøet samt til naturressourcerne, ligesom de skal tage hensyn til samspillet mellem land og hav.

6. Medlemsstater kan inkludere eller bygge videre på eksisterende nationale politikker, regler eller mekanismer, der allerede er fastlagt eller er ved at blive fastlagt før dette direktivs ikrafttræden, forudsat at de er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.

Artikel 5

Målene for maritim fysisk planlægning

1. Medlemsstaterne skal, når de udarbejder og gennemfører maritim fysisk planlægning, tage hensyn til økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter for at støtte en bæredygtig udvikling og vækst i den maritime sektor, under anvendelse af en økosystembaseret tilgang, og for at fremme sameksistensen af forskellige relevante aktiviteter og anvendelser.

2. Gennem deres fysiske planer for det maritime rum skal medlemsstaterne tilsigte at bidrage til en bæredygtig udvikling af energisektoren til søs, af søtransporten og af fiskeri- og akvakultursektoren samt til bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet, herunder modstandsdygtighed over for konsekvenserne af klimaforandringerne. Desuden kan medlemsstaterne forfølge andre mål, såsom fremme af bæredygtig turisme og bæredygtig indvinding af råstoffer.

3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastlægge, hvordan og i hvilket omfang de forskellige mål skal afspejles og vægtes i deres fysiske plan eller planer for det maritime rum.

Artikel 6

Minimumskrav til maritim fysisk planlægning

1. Medlemsstaterne fastsætter proceduremæssige etaper til at bidrage til målene anført i artikel 5, idet der tages hensyn til de relevante aktiviteter og anvendelser i havområderne.

2. Med henblik herpå skal medlemsstaterne:

a) tage hensyn til samspillet mellem land og hav

b) tage hensyn til miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter samt sikkerhedsaspekter

c) sigte mod at fremme sammenhængen mellem den maritime fysiske planlægning og den eller de heraf følgende planer og andre processer som f.eks. integreret kystzoneforvaltning eller lignende formel eller uformel fremgangsmåde

d) sikre inddragelsen af interessenter i overensstemmelse med artikel 9

e) organisere anvendelsen af de bedste tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 10

f) sikre grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 11

g) fremme samarbejde med tredjelande i overensstemmelse med artikel 12.

3. Fysiske planer for det maritime rum skal tages op til revision af medlemsstaterne efter disses eget skøn, dog mindst hvert tiende år.

Artikel 7

Samspil mellem land og hav

1. For at tage hensyn til samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4, stk. 2, kan medlemsstaterne, såfremt dette ikke udgør en del af den maritime fysiske planlægning som sådan, anvende andre formelle eller uformelle processer, såsom integreret kystforvaltning. Resultatet skal afspejles af medlemsstaterne i deres fysiske planer for det maritime rum.
2. Uden at dette berører artikel 2, stk. 3, skal medlemsstaterne sigte efter gennem deres maritime fysiske planlægning at fremme sammenhængen i den eller de deraf følgende fysiske planer for det maritime rum med andre relevante processer.

Artikel 8

Udarbejdelse af fysiske planer for det maritime rum

1. Ved udarbejdelsen og gennemførelsen af den maritime fysiske planlægning udarbejder medlemsstaterne fysiske planer for det maritime rum, hvori den fysiske og tidsmæssige fordeling af relevante eksisterende og fremtidige aktiviteter og anvendelser i havområder fastlægges med henblik på at bidrage til målene i artikel 5.
2. Med henblik herpå og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, tager medlemsstaterne hensyn til samspillet mellem relevante aktiviteter og anvendelser. Uden at dette berører medlemsstaternes kompetencer, kan mulige aktiviteter og anvendelser og interesser omfatte:

- akvakulturområder
- fiskepladser
- anlæg og infrastrukturer til efterforskning efter og udnyttelse og indvinding af olie, gas og andre energiresourcer, af mineraler og aggregater samt til produktion af vedvarende energi
- skibsruiter og trafikstrømme
- militære øvelsesområder
- natur- og artsbeskyttelsesområder og beskyttede områder
- områder for indvinding af råmaterialer
- videnskabelig forskning
- undersøiske kabel- og rørforbindelser
- turisme
- undervandskulturarv.

Artikel 9

Offentlig deltagelse

1. Medlemsstaterne indfører metoder til at inddrage berørte parter ved at underrette og høre de relevante interessenter og myndigheder samt den berørte offentlighed på et tidligt tidspunkt i udarbejdelsen af de fysiske planer for det maritime rum i overensstemmelse med de relevante bestemmelser fastsat i EU-lovgivningen.

2. Medlemsstaterne skal også sikre, at de relevante interessenter og myndigheder samt den berørte offentlighed får adgang til planerne, når de er færdiggjorte.

Artikel 10

Dataanvendelse og -udveksling

1. Medlemsstaterne tilrettelægger anvendelsen af de bedste tilgængelige data og fastsætter, hvordan udvekslingen af de oplysninger, der er nødvendige for de fysiske planer for det maritime rum, organiseres.

2. Dataene omhandlet i stk. 1 kan bl.a. omfatte:

a) miljømæssige, sociale og økonomiske data, der er indsamlet i overensstemmelse med de bestemmelser i EU-lovgivningen, der vedrører aktiviteterne omhandlet i artikel 8

b) fysiske data vedrørende havområder.

3. Ved gennemførelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne gøre brug af relevante instrumenter og værktøjer, herunder instrumenter og værktøjer, der allerede er tilgængelige inden for rammerne af IMP og andre relevante EU-politikker, såsom dem, der er omhandlet i direktiv 2007/2/EF.

Artikel 11

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Som led i planlægnings- og forvaltningsprocessen samarbejder medlemsstater, der grænser op til de samme havområder, med det formål at sikre, at fysiske planer for det maritime rum er sammenhængende og koordinerede i hele den berørte havregion. I dette samarbejde skal der tages højde navnlig for tværnationale spørgsmål.

2. Samarbejdet i stk. 1 skal foregå igennem:

a) eksisterende regionale institutionelle samarbejdsstrukturer, såsom regionale havkonventioner, og/eller

b) medlemsstaternes kompetente myndigheders netværk eller strukturer, og/eller

c) en anden metode, der lever op til kravene i stk. 1, f.eks. inden for rammerne af havområdestrategier.

Artikel 12

Samarbejde med tredjelande

Medlemsstater bestræber sig på, hvor dette er muligt, at samarbejde med tredjelande om deres foranstaltninger vedrørende maritim fysisk planlægning i de berørte havregioner og i overensstemmelse med international ret og internationale konventioner, f.eks. ved at anvende eksisterende internationale fora eller regionalt institutionelt samarbejde.

KAPITEL III

GENNEMFØRELSE

Artikel 13

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den eller de myndigheder, der har kompetence til at gennemføre dette direktiv.

2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over disse kompetente myndigheder sammen med de oplysninger, der er anført i bilaget til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft.

Artikel 14

Overvågning og rapportering

1. Medlemsstaterne sender senest tre måneder efter offentliggørelsen kopier af de fysiske planer for det maritime rum inklusive relevant eksisterende forklarende materiale vedrørende gennemførelsen af dette direktiv og alle efterfølgende ajourføringer til Kommissionen og til alle øvrige berørte medlemsstater.
2. Kommissionen forelægger senest et år efter fristen for udarbejdelse af de fysiske planer for det maritime rum og derefter hvert fjerde år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den gør rede for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. september 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Den eller de myndigheder, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, skal udpeges senest den 18. september 2016.
3. De fysiske planer for det maritime rum, der er omhandlet i artikel 4, skal fastlægges hurtigst muligt, og senest den 31. marts 2021.
4. Forpligtelsen til at gennemføre og implementere dette direktiv gælder ikke for medlemsstater, som ikke har kystzone.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

S. GOZI

Formand

BILAG

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

- 1) Den eller de kompetente myndigheders navn og adresse — den eller de udpegede kompetente myndigheders officielle navn og adresse.
 - 2) Den eller de kompetente myndigheders juridiske status — en kort beskrivelse af den eller de kompetente myndigheders juridiske status.
 - 3) Ansvarsområder — en kort beskrivelse af den eller de kompetente myndigheders juridiske og administrative ansvar og dens/deres rolle i de pågældende havområder.
 - 4) Medlemskab — når den eller de kompetente myndigheder fungerer som koordineringsorgan for andre kompetente myndigheder, kræves der en liste over disse sammen med en sammenfatning af de institutionelle forbindelser, der er etableret for at sikre koordineringen.
 - 5) Regional koordinering — der kræves en sammenfatning af de mekanismer, der er oprettet for at sikre koordineringen mellem de medlemsstater, hvis farvande er omfattet af dette direktiv og ligger inden for samme havregion eller subregion.
-